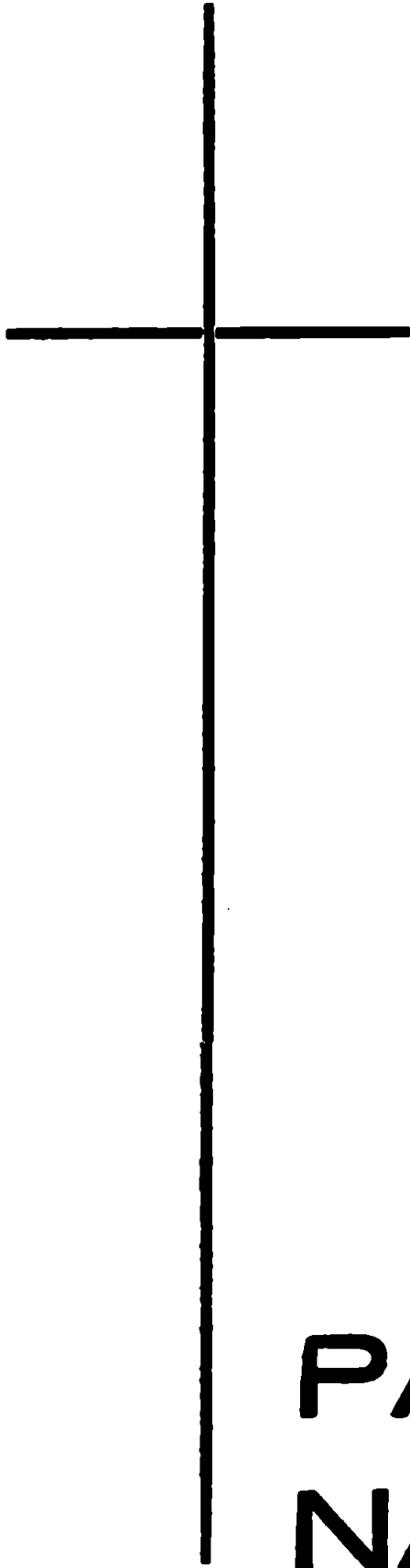




9

PÁN
NÁS VOLÁ

Jaroslav Šafář:

PÁN NÁS VOLÁ

**Příprava a modlitby ke svaté zpovědi
a svatému přijímání pro mládež.**

XIII. vydání.

Autor: Jaroslav Šafář, farář v Kunštátě na Moravě.

Tiskem a nákladem Brněnské tiskárny v Brně.



»Nechte dítek a ne-
braňte jim přijíti ke
mně, neboť takových
je království nebes-
ké.« (Matouš 19, 14.)

Archiv Brněnské tisk.

Svátost pokání.

(Pro mládež do 9 roků.)

Chceš-li, aby ti Pán Bůh odpustil hříchy, musíš přijmout **svátost pokání**.

Musíš tedy:

zpytovat svědomí; to je, musíš si vzpomenout na hříchy, které jsi udělal.

Pak svých hříchů musíš **litovat**.

Umíníš si, že se **polepšíš**.

Potom se ze svých hříchů knězi **vyzpovídáš**.

Na konec se pomodlíš, co ti kněz uložil.

(Tomu se také říká „**pokání**“.)

Zpytování svědomí.

Než půjdeš ke sv. zpovědi, musíš si vzpomenout, které hříchy jsi udělal.

Aby sis vzpomněl na všechny hříchy, pěkně se pomodli:

„Duchu svatý! Pomoz mi, abych poznal, které hříchy jsem udělal, abych jich litoval, dobře se z nich vyzpovídal a opravdu se polepšil.

Otče náš, jenž jsi na nebesích! — Posvět se jméno Tvé. - Přijď království Tvé. - Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. - Chléb

naš vezdejší dej nám dnes. - A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. - A neuvod' nás v pokušení, - ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdrávas, Maria, - milosti plná, Pán s Tebou, - požehnaná Ty mezi ženami, - a požehnaný plod života Tvého, Ježíš. - Svatá Maria, matko Boží, - pros za nás hříšné - nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Anděle Boží, strážce můj!

Rač vždycky být ochránce můj,
mne vždycky veď a napravuj,
ke všemu dobrému mne vzbuzuj.
Ctnostem svatým mne vyučuj,
ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj.
Tělo, svět, ďábla přemáhám,
na tvá vnuknutí pozor dávám.
A v tom svatém obcování
ať setrvám do skonání,
po smrti pak v nebi věčně
chválím Boha ustavičně. Amen.“

Nyní vzpomínej a přemýšlej, zda jsi udělal některý z těchto hříchů:

Nemodlil jsem se ráno a večer.
Modlil jsem se roztržitě.
Bral jsem jméno Boží nadarmo.
Klel jsem.

Nešel jsem v neděli a ve svátek do kostela na mši sv., když jsem jít mohl. (Kolikrát?)

Choval jsem se v kostele nepobožně.

Neposlouchal jsem svých rodičů a představených. (Pana učitele, paní učitelku.)

Odmlouval jsem.

Zlobil jsem doma, Zlobil jsem ve škole.

Posmíval jsem se starým lidem.

Bil jsem jiné.

Nadával jsem.

Hněval jsem se.

Trápil jsem zvířata.

Myslíl jsem na něco nemravného.

Mluvil jsem něco nemravného.

Dělal jsem něco nemravného.

Ukradl jsem něco. (Co to bylo?)

Bral jsem rodičům věci k jídlu.

Bral jsem rodičům peníze. (Kolik?)

Našel jsem něco a nechal jsem si to.

(Co to bylo?)

Dělal jsem škodu na polích a zahradách.

Lhal jsem.

Žaloval jsem na jiné, co nebylo pravda.

Byl jsem pyšný.

Byl jsem závistivý.

Byl jsem lenivý.

Jedl jsem v pátek maso. (Kdybys snad dostal v pátek maso k jídlu od rodičů, ty bys za to hřích neměl.)

Naváděl jsem jiné, aby udělali něco zlého.

Hříchy, které jsi udělal, dobře se nauč a řekni je při sv. zpovědi. **Hříchy, které jsi neudělal, ve sv. zpovědi neříkej.**

Po zpytování svědomí hříchů lituj. Vzpomeň si na Pána Ježíše, který byl ukřižován, protože lidé hřešili, a modli se:

„Pane Ježíši! Tys tolik trpěl na kříži za hříchy lidí. Také za mé hříchy jsi trpěl. Proto je mně velmi líto a mrzí mne, že jsem Tě svými hříchy zarmoutil. Ó Pane Ježíši, odpusť mně hříchy mé! Chci už býti hodnější, chci se polepšit a dám si pozor, abych už neudělal žádný hřích.

Tak se připravíš ke sv. zpovědi.

Než půjdeš ke sv. zpovědi, popros doma tatínka a maminku, aby ti odpustili, žeš je někdy zlobil. Kdybys rodiče neodprosil, nemáš za to hřích, ale když je odprosíš, uděláš dobrý skutek a uděláš Pánu Bohu i rodičům radost.

Svatá zpověď.

V kostele před sv. zpovědí se pomodli:

„Když se chtěl marnotratný syn polepšit, řekl si: „Vstanu a půjdu k otci svému a řeknu jemu: „Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou.““
Také já nyní chci říci na sebe ve sv. zpovědi všechny hříchy, které jsem udělal. Duchu

svatý! Pomož mi, abych se nebál a nestyděl zpovídat se ze svých hříchů. Panno Maria a andělé strážný, přimlouvejte se za mne u Pána Ježíše, aby mi hříchy odpustil.“

Před sv. zpovědí nešeptej, netlač se, ale modli se. Když přijde na tebe řada, stoupni si ke zpovědnici, udělej kříž a řekni potichu:

„Jdu po prvé ke sv. zpovědi a vyznávám se před Pánem Bohem, že jsem se dopustil těchto hříchů.“

Jestliže jsi už byl u sv. zpovědi, řekneš:

„Naposledy jsem byl u sv. zpovědi (řekneš kdy) a vyznávám se před Pánem Bohem, že jsem se dopustil těchto hříchů.“

Potom se vyzpovídej knězi ze svých hříchů a na konec řekni:

„Pane Ježíši! Těchto a všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem jimi Tebe zarmoutil a spravedlivého trestu zasloužil. Chci se opravdu polepšiti.“

Potom dej pozor na to, co ti kněz řekne a co se máš pomodlit za své hříchy jako pokání. Kdybys dobře neslyšel, hned se zeptej: „Prosím, velebný pane, já jsem dobře neslyšel, co se mám pomodlit.“ Kněz ti to rád znovu řekne. Pak se kněz nad tebou pomodlí a dá ti rozhřešení, aby ti Pán Bůh odpustil hříchy. Ty zatím klekni, bij se třikrát v prsa, a říkej: **Bože, buď milostiv mně hříšnému!“**

Když kněz udělá nad tebou kříž, udělej také kříž, polib štolu a jdi se pomodlit, co ti kněz uložil.

Když se pomodlíš, pomodli se ještě:

„Pane Ježíši! Mám radost. Ve sv. zpovědi odpustil jsi mi hříchy. Má duše je opět krásná, čistá a svatá. Mám zase milost Boží. Děkuji Ti za to, Pane Ježíši, a prosím Tě, pomáhej mi, abych neudělal žádný těžký hřích, a tím neztratil milost Boží. Dám si pozor, abych se nedopouštěl ani lehkých hříchů a abych už byl vždycky hodný. —

Otče náš . . . Zdrávas, Maria . . . Anděle Boží . . . (jako na str. 4.).

Tím je sv. zpověď ukončena. Při sv. zpovědi se ničeho neboj. Kdybys něčemu nerozuměl, zeptej se na to ve zpovědi velebného pána. On se nebude na tebe zlobit, ale bude mít radost, že chceš všemu dobře rozumět.

Kdybys při zpovědi zapomněl na nějaký hřích, neboj se; Pán Ježíš ti jej také odpustil. Ale kdyby to byl hřích těžký, musil bys jej říci, až bys šel po druhé ke sv. zpovědi.

Sv. přijímání.

D o m a p ř e d s v. p ř i j í m á n í m :

Když přijdeš po sv. zpovědi domů, buď hodný a pěkně tatínka a maminku poslouchej. Večer se nezapomeň zbožně pomodlit. Dobře se také večer najez, abys neměl druhý den hlad. Toho dne, kdy

jdeš ke sv. přijímání, nesmíš již od půlnoci ničeho jíst ani pít, až zase po sv. přijímání.

Když ráno vstaneš, zase se zbožně pomodli. Buď hodný a nezapomeň, že před sv. přijímáním nesmíš nic jíst ani pít.

V k o s t e l e :

Když přijdeš do kostela, buď zvláště hodný, neboť zanedlouho přijde k tobě Pán Ježíš ve sv. přijímání.

M š e s v a t á :

Při mši svaté se modli modlitby, které umíš, nebo zpívej s ostatními píseň.

P o z d v i h o v á n í :

Při pozdvihování si kľekni, a když ministrant zvoní, udělej kříž, podívej se na sv. hostii, bij se třikrát v prsa, a říkej potichu:

„Bože, buď milostiv mně hříšnému!“

(Místo toho můžeš říkat: „Ježíši, Tobě žiji - Ježíši, Tobě umírám - Ježíši, Tvůj jsem živý i mrtvý. Amen.“)

Když kněz pozdvihne kalich, ve kterém je krev Pána Ježíše, zase udělej kříž, pohleď na kalich, bij se třikrát v prsa, a říkej:

„Bože, buď milostiv mně hříšnému!“

(Místo toho můžeš říkat: „Ježíši, smiluj se nade mnou - Ježíši, slituj se nade mnou - Ježíši, odpusť mi mé hříchy. Amen.“)

Modlitby před sv. přijímáním :

„Pane Ježíši! - Věřím, že jsi přítomen ve svaté hostii na oltáři. - Přijdi ke mně a pomoz mi, - abych byl hodný a zbožný. - Když budu hodný a zbožný - dostanu se jednou k Tobě do nebe. - Ježíšku, Ty mně máš rád. - Já Tě mám také rád - a miluji Tě nadevšecko. - Pane Ježíši! - Ty jsi Bůh a Pán celého světa. - Já jsem jen malé dítě - a již jsem Tě zarmoutil svými hříchy. - Proto si nezasluhuji, - abys ke mně přišel ve sv. přijímání. - Ale mě to mrzí, - že jsem Tebe zarmoutil. - Velmi toho lituji. - Nechci Tě už nikdy rozhněvat. - Přijď ke mně a pomoz mi, - abych byl již hodnější. - Přijď, Pane Ježíši, - těším se už na Tebe.

Přijď ke mně, Ježíšku,
posvěť mi dušičku,
chci Tebe milovat,
hříchů se varovat,
nikdy už nezlobit,
milým Tvým dítětem být,
modlit se, pracovat,
a tak se hodným stát.
Jedno jen od Tebe
žádám si pro sebe:
pomoz mi do nebe
mezi své anděle.“

S v. p ř i j í m á n í :

Před sv. přijímáním ukazuje kněz lidem Největější svátost oltářní a ministrant zvoní. Podívej se při tom na sv. hostii, udělej kříž, bij se třikrát v prsa, a říkej:

**„Pane, nejsem hoden, abys vešel pod stře-
chu mou, ale toliko rci slovem a uzdra-
vena bude duše má.“**

Nyní se připrav na sv. přijímání. Když se kněz přiblíží, aby ti podal sv. hostii, udělej kříž, otevři ústa, jazyk polož na spodní ret, hlavu nakloň malinko dozadu a sepi ruce.

Když ti kněz podá sv. hostii, skloň hlavu, bij se třikrát v prsa, a mysl si:

**„Ježíši, Tobě žiji, - Ježíši, Tobě umírám, -
Ježíši, Tvůj jsem živý i mrtvý. Amen.“**

Sv. hostii nekousej, svlaž ji v ústech slinou a spolkní. Pak si jdi kleknout na své místo.

(Kdyby se ti sv. hostie přilepila nahoře v ústech, odloupni ji jazykem, ale ne prstem!)

M o d l i t b y p o s v. p ř i j í m á n í :

**„Pane Ježíši! - Přišel jsi ke mně. - Děkuji Ti
- a mám Tě za to rád. - Budu se snažit, abych
byl hodný - a nezarmoutil Tě žádným těž-
kým hříchem, - Dám si pozor, - abych neudě-**

lal ani lehký hřích. - Prosím Tě, Ježíšku, - pomáhej mi, abych byl hodnější - a abych nikdy neztratil milost Boží. - Pomáhej také mému tatínkovi a mamince, - aby byli zdraví - a měli Tě také rádi, jako já. - Vezmi nás jednou všechny k sobě do nebe. - Vezmi do nebe také duše, které trpí v očistci. - Můj Ježíši! - Ode dneška chci chodit často ke sv. přijímání. - Tak Ti ukáži, - že Tě mám opravdu rád.

Můj Ježíšku zlatý,
tam v nebeské říši,
kéž andílci Tvoji
modlitbu mou slyší.
Ať mamičku chrání
a tatíčka sílí
a vlast naši brání
Tví andílci bílí.
Ať hodné má děti
a pokoj zde svatý.
Tu modlitbu splň mi,
můj Ježíšku zlatý. Amen.

Chod' ke sv. přijímání co nejčastěji. Uděláš tím Pánu Ježíši radost a sobě velmi prospěješ. Když nemáš těžký hřích, nemusíš se před sv. přijímáním vždycky zpovídat, stačí však, když půjdeš ke sv. zpovědi jednou za měsíc. Jen tak se z tebe stane hodné křesťanské dítě.

Svátost pokání a sv. přijímání dospělejších dětí.

(Pro mládež od 10 roků.)

Zpytování svědomí.

Než začneš zpytovat svědomí, popros nejprve Ducha sv. o pomoc:

„Přiď, Duchu sv., a pomáhej mi, abych hříchy své poznal, srdečně jich litoval, upřímně se z nich vyzpovídal, a opravdově se polepšil.

Otče náš . . . Zdrávas . . . Anděle Boží . . .“

Vzpomínej, které hříchy jsi udělal od poslední **p l a t n é** sv. zpovědi.

(Sv. spověď, ve které zamlčíš těžký hřích, není platná.)

P r o t i d e s a t e r u p ř i k á z á n í B o ž í c h :

I. Nevěřil jsem něčemu, čemu jsme se učili
v náboženství?

Styděl jsem se za víru?

Mluvil jsem proti víře?

Zapíral jsem víru?

Poslouchal jsem rád řeči proti víře?

(Na př. přednášky proti náboženství.)

Četl jsem spisy proti víře?

(Knihy, noviny.)

Věřil jsem v pověry? (Hádání z ruky, z karet, podkova, č. 13 a pod.).

Dopustil jsem se svatokrádeže? Na př. neplatná sv. zpověď, nehodné sv. přijímání.)

Nemodlil jsem se své denní modlitby?

Modlil jsem se roztržitě?

II. Bral jsem jméno Boží nadarmo?

Klel jsem?

Rouhal jsem se? (Mluvil jsem neuctivě a posměšně o Pánu Bohu, o svatých osobách nebo o svatých věcech?)

III. Pracoval jsem v neděli a ve svátek?

Kolikrát jsem zanedbal v neděli nebo ve svátek vlastní vinou mši sv.?

Choval jsem se v kostele neuctivě?

Byl jsem v kostele roztržitý?

IV. Neposlouchal jsem svých rodičů a představených? (Učitelů, hospodáře, mistra a j.)

Vzdoroval jsem jim?

Choval jsem se k nim hrubě?

Nadával jsem jim?

Přál jsem jim něco zlého?

Hněval jsem se na ně?

Posmíval jsem se starým lidem?

V. Škodil jsem si na zdraví?

Bil jsem jiné?

Poranil jsem někoho?

Hněval jsem se na někoho?

Nadával jsem někomu?

Dával jsem jiným špatný příklad? (Jaký?)

Naváděl jsem jiné ke hříchu? (K jakému?)

Trápil jsem zvířata?

VI. IX. Myslil jsem rád na něco nemravného?

Přál jsem si něco nemravného?

- Mluvil jsem něco nemravného?
- Četl jsem něco nemravného?
- Kreslil jsem něco nemravného?
- Poslouchal jsem rád nemravné řeči?
- Díval jsem se rád na něco nemravného?
- Dělal jsem něco nemravného sám? (Kolikrát?)
- Dělal jsem něco nemravného s jinými?
(Kolikrát?)
- Dovolil jsem, aby se někdo jiný ke mně
nemravně choval? (Kolikrát?)

- VII. X. Ukradl jsem rodičům něco? (Co? Peníze
- kolik?)
- Ukradl jsem něco jinému? (Co to bylo?)
(Peníze - kolik?)
- Chtěl jsem něco ukrást? (Co?)
- Ošidil jsem někoho? (O kolik?)
- Poškodil jsem někomu něco? (Co to bylo?)
- Nechal jsem si něco vypůjčeného? (Co?)
- Nechal jsem si něco nalezeného nebo ukradeného? (Co to bylo?)

- III. Lhal jsem?
- Přetvařoval jsem se?
- Sváděl jsem na jiného, co nebylo pravda?
- Pomlouval jsem někoho? (Vykládal jsem o něm,
co nebylo pravda?)
- Vyprávěl jsem bez potřeby o chybách jiných
lidí? (Tak zv. nactiutrhaní.)

Proti přikázáním církevním :

Jedl jsem dobrovolně v postní dny maso?
(Kolikrát?)

Nebyl jsem v době velikonoční u sv. zpovědi a u sv. přijímání?

Z hlavních hříchů :

Byl jsem pyšný?

Byl jsem lakomý?

Byl jsem závistivý?

Byl jsem nestřídmý?

Byl jsem lenivý?

Vzpomeň si ještě, zda jsi neudělal nějaké jiné hříchy, kromě těch, které jsou zde uvedeny.

Hříchy, které jsi udělal, dobře si zapamatuj, zvláště těžké. U těžkých hříchů řekni počet (kolikrát), nevíš-li přesně, udej alespoň přibližně (asi . . .). Hříchy říkej tak, jak jsou zde napsány.

Když se budeš takto zpovídat, bude tvoje sv. zpověď přesná a jasná, a kněz nebude nucen doplňovat ji ještě otázkami.

Lítost.

Vzpomeň si, jak Pán Ježíš trpěl za naše hříchy na kříži. Na kříži trpěl také za hříchy, kterých ty ses dopustil. Litu proto svých hříchů, a modli se:

„Pane Ježíši! Tolika hříchů jsem se dopustil. Těžkými hříchy ztratil jsem milost Boží. Jsem jako marnotratný syn, který všechno utratil. Kdybych nyní umřel, musil bych za své hříchy mnoho trpět. Bolí mne to a lituji všeho, čím jsem Tebe urazil a zarmoutil.

Pane Ježíši! Ty jsi trpěl na kříži za hříchy lidí. Trpěl jsi nesmírně. Trpěl jsi také za tyto mé hříchy, kterými jsem Ti jistě způsobil velikou bolest. Mnoho dobrého jsem již dostal od Tebe a tak špatně jsem se Ti za vše odměnil. Lituji znovu všech svých hříchů a mrzí mne, že jsem jimi Tebe urazil. Odpusť mi, Pane, Ježíši! Odpusť mi a pomoz, abych se polepšil. Nechci již hřešit. Chci se hříchů varovat. Zvláště se chci varovat všech hříchů těžkých a také toho hříchu, kterého jsem se nejčastěji dopouštěl.

Jsem ještě slabý a nedokonalý, a nedovedu být dosud takovým, jak Ty si to přeješ. Proto Tě prosím, neopouštěj mne a pomoz mi, abych se opravdu polepšil.“

(Lítost nemusíš vzbuzovati právě touto modlitbou, můžeš ji však vzbuditi také svými slovy tak, jak si to myslíš.)

**Pamatuj vždy na vzbuzení lítosti, neboť b e z l í -
t o s t i n e n í o d p u š t ě n í. Lítost je nejdůležitější
částí svátosti pokání.**

Sv. zpověď.

Modlitba před sv. zpovědí:

„Milosrdný Bože! Před Tebou klekám na kolena a prosím Tě pokorně, aby ses smiloval nade mnou. Poznal jsem, jak jsem byl nevděčný k Tobě za všechna dobrodiní, která jsi mi prokázal. Přicházím nyní k Tobě, jako zbloudilá ovečka ke svému pastýři, jako marnotratný syn ke svému otcovi. Vím, že nechceš smrti hříšníka, nýbrž aby

se obrátil a živ byl. Vím, Pane Ježíši, že jsi přišel s nebe na zem, abys hledal a spasil, co bylo zahynulo. S důvěrou v Tvoje milosrdenství chci se nyní vyznati ze svých hříchů. Duchu svatý, pomoz mi, abych bez bázně a studu vyznal všechny své hříchy a abych splnil svoje předsevzetí.“

U zpovědnice klekni, udělej kříž a řekni:

„Naposledy jsem byl u sv. zpovědi (zde řekni kdy), vyznávám se před Pánem Bohem, že jsem se dopustil těchto hříchů.“

Řekni knězi své hříchy a ukonči své vyznání těmito slovy:

„Pane Ježíši! Těchto a všech svých hříchů srdečně lituji, protože jsem jimi Tebe zarmoutil a spravedlivého trestu zasloužil. Chci se opravdu polepšiti.“

Dej pozor, co ti kněz řekne a jaké ti uloží pokání. Kdybys něčemu nerozuměl, nic se neboj, a zeptej se kněze, on ti poradí.

Když ti kněz dává rozhřešení, bij se v prsa a říkej třikrát:

„Bože, buď milostiv mně hříšnému!“

Pak polib štolu a pomodli se, co ti kněz uložil za pokání.

(Kdyby ses zpovídal při mši sv. a bylo již sv. přijímání, můžeš jít ke sv. přijímání hned a pokání se pomodlíš v tom případě až po sv. přijímání.)

Po sv. zpovědi poděkuj Pánu Bohu za dobrodiní, kterého se ti dostalo, buď svými slovy nebo se modli:

„Milý Otče nebeský! Právě mi kněz ve sv. zpovědi odpustil hříchy. Děkuji Ti ze srdce za to,

že jsi ustanovil tuto svátost. Jak jsem šťasten a spokojen. Mé svědomí je klidné; je mi nyní tak lehce. Vše, čím byla poskvrněna má duše, je smyto. Jsem opět Tvým milým dítkem. Ó, jak Ti děkuji. Jak veliká je Tvá milost. Chci si zachovati svou duši tak čistou, jako je nyní. Pomoz mi, abych mohl splnit tento svůj úmysl a dej mi milost, abych Tě už nikdy nezarmoutil žádným hříchem. Vím, že mi pomůžeš, když se sám budu snažiti, abych byl Tvým hodným dítkem, a Ty budeš pak mým dobrým Otcem nebeským . . .

Otče náš . . . Zdrávas . . . Anděle Boží . . .“

Modlitby před sv. přijímáním.

Před sv. přijímáním se pomodlí:

Ó nejdobrotivější Ježíši! Za několik okamžiků zavítáš ke mně. Věřím, že jsi v Nejsv. svátosti oltářní skutečně přítomen. Věřím, že jsi Syn Boží. Pro mne stal ses člověkem, pro mne jsi trpěl, pro mne umřel na kříži. Tak ukázal jsi mi svou velikou lásku. A já věřím, že mne stále stejně miluješ. Jak jsem se Ti odměnil za tolik lásky? Hříchy jsem Tě urážel. A přicházím přece — nejmilejší Spasiteli — s důvěrou v Tvou dobrotu a lásku. Odpusť mi, přijď ke mně a posvět mou duši. Dobrý Ježíši! Jak je mi líto, že jsem zarmucoval Tvou nekonečnou dobrotu a že jsem Tě dříve více nemiloval. Miluji Tě a přičiním se, abych

Tě miloval stále vroucněji a neurazil žádným hříchem. Přijď, Pane Ježíši, duše má touží po Tobě!

Nyní přistup ke sv. přijímání, a chovej se tak, jak jsi se tomu učil ve škole. (Můžeš si také přečíst poznámky o sv. přijímání, jak jsou na str. 10—12.)

Modlitby po sv. přijímání.

Po sv. přijímání se modli:

Milý Pane Ježíši! Přebýváš nyní v mém srdci. Jsi hostem mé duše. Vítám Tě a děkuji Ti, že jsi ke mně přišel. Ty jsi můj Pán a Stvořitel, já jen ubohý člověk. A přece jsi zavítal ke mně. Klaním se Ti jako svému Králi a Pánu.

Dávoval ses mi zcela. Já Ti dávám své srdce. Zasvěcuji Ti své myšlenky a přání, slova i skutky. Chci náležeti jen Tobě. Chci býti stále Tvým. Odstraň z mé duše vše, co se Ti nelíbí. Učiň z ní důstojný příbytek své božské velebnosti. Požehnej mi a opatruj mne, abych nikdy neztratil Tvou milost. Požehnej také mým rodičům a sourozencům. Chraň svou Církev, pomáhej sv. Otcí, našemu panu biskupovi, pomáhej kněžím a všemu věřícímu lidu. Přiveď k sobě všechny, děti i dospělé, aby Tě rádi a často přijímali. Odpusť těm, kteří Tě urážejí. Pomoz jim, ať již nehřeší. Pomoz umírajícím, aby přišli k Tobě, vysvobod' duše, které trpí v očistci. Budou Tě chválit a nám přímluvou pomohou do nebe. Dobrý Pane Ježíši, děkuji Ti ještě jednou, že jsi ke mně přišel. Přičiním se, abych Tě co nejdříve přijal zase ve sv. přijímání.

Odpustková modlitba před obrazem Ukřižovaného.



„Ejhle, dobrý a přesladký Ježíši! Před tváří Tvou padám na kolena a s největší vroucností duše své prosím a snažně žádám Tebe: vstěp mi do srdce živé city víry, naděje a lásky, jakož i pravou nad mými hříchy zkroušenost a nezlomnou vůli polepšiti se, ježto s vroucím pohnutím a hlubokým bolem duše své o pěti ranách Tvých rozjímám a v mysli uvažuji, co již prorok David do úst Tvých, dobrý Ježíši, o Tobě vložil: Zbodli ruce mé i nohy mé, sčeti všechny kosti mé.“ (Žalm 21, 17—18.)

(Plnomocné odpustky získá ten, který se tuto modlitbu pomodlí před obrazem Ukřižovaného nebo před křížem s tělem Kristovým. Podmínky: sv. zpověď, sv. přijímání a modlitba na úmysl sv. Otce, t. j. Otče náš, Zdrávas, Maria a Sláva Otci.)

Modlitby před sv. zpovědí a po sv. zpovědi, jakož i modlitby před sv. přijímáním a po sv. přijímání můžeš se pomodlit také z modlitebních knížek.

Mohl by ses je pomodlit také svými slovy, tak jak si to myslíš.

Choď ke sv. přijímání co nejčastěji, Uděláš tím Pánu Ježíši radost a velmi sobě prospěješ. Když nemáš těžký hřích, nemusíš se před sv. přijímáním vždycky zpovídat, stačí však, když půjdeš ke sv. zpovědi jednou za měsíc. Jen tak se z tebe stane opravdu dobrý katolický křesťan.

DODATEK.

Modlitby k sv. přijímání.

(Pro 2. a 3. školní rok.)

KE CTI BOŽSKÉHO SRDCE PÁNĚ.

Před sv. přijímáním.

• Pane Ježíši! Ty jsi řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem!“ To znamená, že chceš, abych se Ti podobal. Přišels na svět, abys mne tomu naučil. Byls maličký jako já, ale všechno jsi dělal lépe než já. Lépe jsi pracoval, lépe poslouchal, lépe se modlil a každého jsi měl rád. Byls proto takový, žes měl tak dobré srdce. Chceš mne tomu naučit. Voláš mne, proto k sobě.

Jsi zde přede mnou na oltáři ve svatostánku. Ve sv. hostii je Tvé Srdce, které mne má tolik rádo. Věřím, že jsi to Ty, Pane Ježíši. Tak mě máš rád a já jsem Tě hříchy urážel. Odpusť mi, že jsem Ti udělal bolest, a nehněvej se, že jsem tím zarmoutil Tvé nejsvětější Srdce.

Přiď, Pane Ježíši, a učiň srdce moje podle Srdce svého.

Po sv. přijímání.

Již jsi přišel, Pane Ježíši! Vítám Tě s radostí a děkuji Ti. Jsi u mne se svým nejsvětějším Srdcem, které bylo za mne na kříži probodeno. To jsi dopustil, abych se mohl dostat do nebe. Ach, jak

špatně jsem se Ti za to odměnil. Jak malou radost jsem Ti udělal. Chci Ti to všechno vynahradit. Dám si pozor, abych se modlil jako Ty, abych poslouchal jako Ty, nikomu neubližoval a všechný měl rád. Již jsem Ti to vícekrát slíbil, ale dosud nesplnil. Prosím Tě, abys mně k tomu pomohl a mne tomu naučil. Chtěl bych míti také takové srdce jako Ty.

Prosím Tě, Ježíšku, odpusť také všem lidem, kteří svými hříchy zarmucují Tvé Božské Srdce. Víím, Ježíšku, když budu hodnější, nebudou Tě jejich hříchy tolik bolet. Proto i toto svaté přijímání Tobě obětuji.

Ještě jednou Tě prosím, Pane Ježíši, učiň srdce moje podle Srdce svého!

KE CTI PANNY MARIE.

Před sv. přijímáním.

Matičko Boží, Panno Maria! Ty ses tolik těšila na Pána Ježíše. Mnoho ses modlila, aby přišel na svět. A když se Ježíšek narodil, mělas Ho tolik ráda a přála sis, aby Ho i jiní měli rádi. Ukázalas Ho pastýřům, dovolila jsi svatým Králům, aby se Mu poklonili, dalas Ho do náruče Simeónovi. Byla jsi s Ním po celý život a neopustila Ho, ani když umíral na kříži. Stále jsi v Něho věřila a Jej milovala. I když na nebe vstoupil, vzpomínala jsi na Něho a modlila se k Němu a přijímala Jej ve sv. přijímání.

I dnes máš, Matičko, stejné přání. Chceš, abych se na Ježíška těšil, abych k Němu rád chodil do kostela, abych Ho měl v duši, jako Tys Ho nosila v náručí. Tys Ho viděla v jesličkách a na kříži, a já Ho vidím na oltáři ve sv. hostii. Ty jsi v Něho věřila, i já v Něho věřím. Tys Ho měla ráda, i já Jej miluji. Tys očekávala, že Tě vezme do nebe, i já to od Něho čekám.

Matičko má, kéž přijde Ježíšek ve sv. hostii, již se na Něho těším!

P o s v. p ř i j í m á n í.

Matičko Boží! Jak velikou radost jsi měla, když Ti anděl Gabriel řekl, že budeš Matkou Pána Ježíše. A ještě více ses radovala, když jsi Ho po prvé držela v náručí. Také já mám nyní velkou radost. Je u mně Ježíšek, Tvůj milý Syn. Nemám Ho v náručí, ale ve své duši. Děkuji Mu za to, že i ke mně přišel, a prosím Tě, abys i Ty Mu za to poděkovala.

Panno Maria! Jak velkou bolest jsi měla, když se Ti ztratil Ježíšek. Dlouho jsi Ho hledala. A když jsi Ho našla, tolik ses zase radovala. Prosím Tě, Matičko má, ať nikdy neztratím Pána Ježíše! Pomoz mi, abych už nehřešil, aby Pán Ježíš mohl stále zůstávat v mé duši.

A ještě o jednu věc Tě prosím: přimluv se, abych se v nebi shledal s Ježíškem, milým Tvým Synem, a s Tebou, dobrou svou Matičkou. Amen.

Modlitby pro dospělejší mládež.

SMÍRNÉ SV. PŘIJÍMÁNÍ KE CTI BOŽSKÉHO SRDCE PÁNĚ.

P ř e d s v. p ř i j í m á n í m.

„Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím!“ Tak nás, Pane Ježíši, zveš k sobě. Tvé Srdce nás tolik miluje. Jen proto jsi dopustil, aby na kříži bylo probodeno, chtěls nám tím ukázat svou velikou lásku. A přece mnoho lidí pohrdá Tvou láskou a nedbají Tvého volání. Zapomínají na Tebe a nepřicházejí k Tobě. Někteří dokonce svatokrádeží a rouháním urážejí Tvé Srdce, skryté ve sv. hostii. Jako by zapomněli a nevěděli, že Ty jsi jejich Bůh a Pán a Vykupitel.

Vím, Pane Ježíši, že Tě to bolí a mrzí. Přicházím proto dnes k Tobě, abych Tě potěšil. Věřím, že jsi můj Bůh a Pán. Vím, že všechno mám od Tebe. Pevně věřím, že mi pomůžeš a dáš milost, abych se dostal k Tobě do nebe. Vždyť jenom proto jsem na světě, abych přišel k Tobě. Ale i já jsem na to někdy zapomínal, nedbal o svou spásu a hříchy zraňoval Tvé Srdce. I toto chci Ti dnes vynahradit. Odpusť mi a zapomeň na to! Chci všechno napravit, chci se polepšit. Daruj mi Srdce své ve sv. hostii.

Přijď, Pane Ježíši, a učiň srdce mé podle Srdce svého!

P o s v. p ř i j í m á n í.

Pane Ježíši! Tvé Srdce vyslyšelo mé prosby. Přišel jsi ke mně. Daroval jsi mně hříšnému ve sv. přijímání své nejsvětější Srdce. Vítám Tě ve své duši. Klaním se Ti jako svému Králi a děkuji Ti, že ke mně zavítal a úplně se mi daroval.

A co žádáš za to ode mne? Vím, že chceš jen jedno: žádáš mé srdce. Vezmi si je. Dávám Ti je s radostí, daruji Ti je navždy. Dotkni se srdce mého, očisti je žářem své lásky, zbav mne hříšných náklonností a odstraň z mé duše vše, co se Ti nelíbí.

Když mne tak posvětiš, mohu Ti dát aspoň malou náhradu za své hříchy. Mohu Ti dát náhradu za ty, kteří na Tebe zapomínají, o Tebe nestojí, za ty, kteří urážejí Tvé Srdce neuctivým chováním k Nejsvětější svátosti. Abych Tě usmířil, obětuji na tento úmysl svatému Tvému Srdci dnešní svaté přijímání a učiním tak každý měsíc, jak Ty si přeješ. Abych Tě usmířil, obětuji Ti i dnešní mši sv., své modlitby a práce.

Ano, to všechno chci učiniti, dej mi k tomu požehnání svého Božského Srdce.

KE CTI PANNY MARIE.

P ř e d s v. p ř i j í m á n í m.

Můj milý Ježíši! Než ses stal člověkem, Tvůj nebeský Otec vyvolil pro Tebe na světě Matku. Nehledal Matku bohatou, nechtěl ani, aby byla slavná,

chtěl však Matku bez hříchu, Matku svatou, Matku bez poskvrny. V Nazaretě žila. Byla chudičká a prostá, ale byla pokorná a svatá. Byla to Panna Maria.

Pane Ježíši, tak se Ti líbila její svatá duše, že sestoupil s nebe a stal se jejím Synem. Způsobils jí tak největší radost.

Udělej podobnou radost i mně a buď hostem v mé duši. Má duše Tě tolik potřebuje. Čím Tě však přivábím? Co mám učinit, abys i ke mně přišel? Vím, že nic Tě tak nepotěší, jako duše čistá, duše bez hříchu. Odpusť mi, Pane Ježíši, všechny mé hříchy. Je mi jich upřímně líto. Dej mi milost, aby se Ti má duše líbila, jako duše Panny Marie.

A co se Ti ještě líbilo, Pane Ježíši, u Tvé Matičky? Těšilo Tě, že v Tebe pevně věřila, měl jsi radost, jak Tě milovala a jak vždy s důvěrou se obracela na Tebe.

I já věřím v Tebe, že jsi můj Bůh a Pán, přítomný ve sv. hostii. Mám Tě tolik rád a budu dělat vše z lásky k Tobě. A kdykoliv budu něco potřebovat pro duši i pro tělo, půjdu za Tebou jako Panna Maria, budu Tě prosit a Ty mne vyslyšíš.

Přiď už tedy, Pane Ježíši, splň prosbu mé duše, která se na Tebe těší.

P o s v. p ř i j í m á n í.

Pane Ježíši! Nyní vyslyšels mé prosby a přišel jsi ke mně ve sv. přijímání. Jsem zase Tvým dítkem. Může býti něco vznešenějšího? Může mi dát někdo

větší slávu a důstojnost, než jakou jsi mi právě dal? I Tvá Matička měla všechnu svou vznešenost a slávu od Tebe. Když ses stal jejím Synem, stala se slavnou ženou na zemi. Ani nejvznešenější královna světa nebyla jí rovna. Tvá Matička byla požehnána mezi ženami. Byla nejslavnější ze všech a zasloužila si největší chvály, protože Tys byl jejím Synem.

K ní se nyní obracím, k ní, která je Ti nejbliž. Matičko Boží, nauč mne, abych více miloval Tvého Syna. Nauč mne, abych lépe porozuměl, jaké poklady lásky a milosti jsou skryty ve mši sv. a sv. přijímání. Nauč mne, abych na mši sv. a na sv. přijímání nezapomínal: abych s opravdovou vděčností přistupoval ke stolu Páně, z něhož se mi dostává tolik nebeských darů.

Pomoz mi, ať svého nejlepšího Pána a Přítelě nikdy neztratím. Bez Něho ničím nejsem. Bez Jeho pomoci nemohu nic dobrého vykonat. Bez Jeho milosti se nemohu dostat do nebe.

Přimluv se také za mé přátele a známé, přimluv se za celý náš národ. Ať všichni milují Tvého Syna. Pros za mne, aby mi toto sv. přijímání připravilo jednou shledání s Tebou u Tvého Syna ve slávě věčné. Amen.

Modlitby katolického křesťana.

Otče náš ... Zdrávas, Maria ... Anděle Boží ...
(viz na str. 4.).

Apoštolské vyznání víry.

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, - Stvořitele nebe i země. - I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, - jenž se počal z Ducha svatého, - narodil se z Marie Panny, - trpěl pod Pontským Pilátem, - ukřižován, umřel i pohřben jest; - sstoupil do pekel, - třetího dne vstal z mrtvých, - vstoupil na nebesa, - sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího; - odtud přijde soudit živých i mrtvých. - Věřím v Ducha svatého, - svatou církev obecnou, - svatých obcování, - odpuštění hříchů, - těla vzkříšení, - život věčný. Amen.

Desatero Božích přikázání zní:

1. V jednoho Boha věriti budeš. - 2. Nevezmeš jména Božího nadarmo. - 3. Pomni, abys den sváteční světil. - 4. Cti otce svého i matku svou, - abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi. - 5. Nezabiješ. - 6. Nesesmilníš. - 7. Nepokradeš. - 8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému. - 9. Nepožádáš manželky bližního svého. - 10. Aniž požádáš statku jeho.

Zdrávas, královno!

Zdrávas, královno, matko milosrdenství! - Živote, sladkosti a naděje naše, buď zdráva! - K tobě voláme vyhnaní synové Evy; - k tobě vzdycháme, lkajíce a plačíc v tomto slzavém údolí. - I protož, orodovnice naše, - obrať k nám své milosrdné oči, a Ježíše, - kterýž jest požehnaný plod života tvého, - nám po tomto putování ukaž, - ó milostivá, - ó přívětivá, - ó přesladká Panno Maria!

Anděl Páně.

1. Anděl Páně zvěstoval Marii, a ona počala z Ducha svatého. - Zdrávas, Maria...

2. I řekla Marie: Aj, dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého. - Zdrávas, Maria . . .

3. A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi. - Zdrávas, Maria . . .

V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.

R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

M o d l e m e s e : Milost svou, prosíme, ó Pane, rač v mysli naše vlíti, bychom andělským zvěstováním vtělení Krista, Syna Tvého, poznavše, skrze umučení a kříž jeho ke slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko; prosbami našimi nezhrdej v potřebách našich, nýbrž ode všeho nebezpečení vysvoboď nás vždycky, slavná a požehnaná Panno, paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše: se Synem svým rač nás smířiti, Synu svému rač nás poroučeti, k Synu svému rač nás přivésti.

Vzbuzení tří božských ctností.

Lítost. Bože můj! - Mám hříchy na sobě, - zasluhuji trestů Tvých. - Bože, buď milostiv mně hříšnému! - Od Tebe mám všechno dobré, - miloval jsi mne až k smrti kříže, - a já jsem Tě tolikrát urazil. - Ježíši, smiluj se nade mnou! - Ježíši, slituj se nade mnou! - Ježíši, odpusť mi hříchy mé! - Pevně si umiňuji, že se opravdu polepším. Amen.

Víra. Věřím a vyznávám všechno, - cos Ty, Bože pravdomluvný, zjevil - a skrze Církev neomylnou - mi k věření předkládáš. - V této víře chci žíti a zemříti. - Ó Bože, rozmnož víru mou!

Naděje. Doufám v Tebe, Bože můj, - že mi hříchy odpustíš, - svou milost mi udělíš - a na věky mě spasíš, - protože jsi všemohoucí a dobrotivý, - milosrdný a věrný, - V této naději chci žít a zemřít. - Ó Bože, posilni naději mou!

Láska. Bože můj! - Od Tebe mám všechno dobré. - Ty mě stvořil, vykoupil a posvětil. - Ty o mne ustavičně otcovsky pečuješ. - Miluji Tě nade všechno. - Tobě chci věrně sloužit - a raději se všeho vzdát, - než hříchem Tě ztratit. - V této lásce chci žít a zemřít. - Ó Bože, rozněcuj lásku mou!

Dobrý úmysl.

Cokoli dnes budu mysliti a mluvit, - cokoli činiti a trpěti, - obětuji, Bože, ke cti a chvále Tvé. Také chci dnes získati - všechny mně možné odpustky. - Tobě chci já sloužit bez ustání, - Ty mně k tomu dej své požehnání.

Sv. růženec.

Úvod: Věřím v Boha ... Otče náš ... 3× Zdrávas.
Maria ... (po slově „Ježíš“ se vkládá):

1. Který v nás víru rozmnožiti račiž (nebo: v kterého věříme).
2. Který v nás naději posilniti račiž (nebo: v kterého doufáme).
3. Který v nás lásku roznítiti račiž (nebo: kterého nadevšecko milujeme).

Sláva Otci ...

Pak následují jednotlivé desátky. Každý desátek začíná Otče náš..., pak 10krát Zdrávas, Maria...: po slově „Ježíš“ se vkládá t. zv. tajemství. Desátek se končí Sláva Otci...

Tajemství růžence radostného:

1. Kterého jsi, Panno, z Ducha svatého počala. 2. Se kterým jsi, Panno, Alžbětu navštívila. 3. Kterého jsi, Panno, v Betlemě porodila. 4. Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala. 5. Kterého jsi, Panno, v chrámě našla.

Tajemství růžence bolestného:

1. Který se pro nás krví potil. - 2. Který pro nás bičován byl. 3. Který pro nás trním korunován byl. 4. Který pro nás těžký kříž nesl. 5. Který pro nás ukřižován byl.

Tajemství růžence slavného:

1. Který z mrtvých vstal. 2. Který na nebe vstoupil. 3. Který Ducha svatého seslal. 4. Který tě, Panno, na nebe vzal. 5. Který Tě, Panno, na nebi korunoval.

Závěr: Zdrávas, královno . . .

Ex Capitulari Consistorio Bruneasi.

Brunae die 16. Martii 1944.

Nrus: 1546.

Nihil obstat.

Dr. Carolus Skoupý,
censor ex officio.

Imprimatur.

Dr. Josephus Kratochvíl,
Vicarius Capitularis,